

Dosarul nr. 1ra-395/22
1-19024671-01-1ra-17032022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Catan Liliana
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Guzun Ion

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, *Lisnic Elena*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Cotruța Anatoli xxxxx, născut la
xxxx, originar și domiciliat în mun.
xxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 25.04.2019 – 01.10.2019;
instanța de apel: 24.10.2019 – 25.05.2020;
instanța de recurs: 28.07.2020 – 09.02.2021;
instanța de apel: 01.04.2021 – 21.12.2021;
instanța de recurs: 17.03.2022 - 15.03.2023.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 01 octombrie 2019, *Cotruța Anatoli* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime - **1200** unități convenționale, ceea ce constituie suma - **60 000** lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitatea legată de asigurarea ordinii publice pe un termen – **5** ani.

S-a încasat de la inculpatul *Cotruța Anatoli*, în contul *Statului* cheltuieli de judecată în sumă – **320** lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat în fapt că:

Cotruța Anatoli, deținând în baza ordinului nr.36/18P din 01.04.2018 funcția de gardian public în cadrul organizației de pază „Alfin-Protect” SRL, reprezentând această instituție, având conform instrucțiunii de serviciu dreptul de a aplica forța fizică în vederea asigurării ordinii publice și fiind în virtutea acestor atribuții, persoană care activează cu titlu oficial, contrar prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, art. 24 din Constituția Republicii Moldova, art. 2 lit. c), art. 28 alin.(4) din Legea nr. 283-XV din 04.07.2003 „cu privire la activitatea particulară de detectiv și de pază”, pct. 2, 3 lit. a) din Atribuțiile conducătorilor și personalului care practică activitate particulară de pază, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 667 din 08.07.2005 „Cu privire la măsurile de realizare a Legii nr. 283-XV din 04.07.2003 cu privire la activitatea particulară de detectiv și de pază”, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură, să contribuie la respectarea intereselor statului și la menținerea ordinii publice, să aplice forța fizică exclusiv în condițiile legii, să respecte drepturile și libertățile omului, a comis acțiuni pasibile de pedeapsă penală, care reprezintă tratament inuman în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 02.04.2018 ora 21:20, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, angajat al organizației de pază „Alfin-Protect” SRL, făcând parte din grupa de reacționare operativă, în urma declanșării semnalului de la butonul de alarmă la obiectivul amplasat pe str. Ștefan cel Mare 5 mun. Bălți - barul „*Talisman*”, împreună cu colegul său de serviciu Anton Povar s-au deplasat la fața locului, unde au depistat patru persoane, și anume numiții Andrian Mîrzenco, Alexandru Dubina, Igor Grițenco și Marcel Dostan, și încălcându-și obligațiile funcționale, fără temei și necesitate, intenționat, în mod ilegal, împreună cu colegul de serviciu Anton Povar, au purces la maltratarea acestora, cauzându-le multiple lovituri cu pumnii și bastonul din dotare în diferite regiuni ale corpului, cauzându-le astfel intenționat numiților Alexandru Dubina, Igor Grițenco și Marcel Dostan dureri fizice, iar numitului Andrian Mîrzenco conform raportului de expertiză nr. 201810D0140 din 10.05.2018, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze pe față, membre și regiunea lombara, produse prin acțiunea traumatică tangențială a unui obiect contondent dur.

Potrivit Raportului de constatare nr. 2018.10.P.0198 din 05.04.2018, la cet. Mîrzenco Andrian s-au depistat echimoze pe față, membre, regiunea lombară și se califică ca vătămări neînsemnate

Potrivit raportului de constatare nr. 201810D0140 din 10.05.2018, la cet. Mîrzenco Andrian s-au depistat echimoze pe față, membre,

regiunea lombară și se califică ca vătămări neînsemnate. Leziunile depistate au fost produse prin acțiunea traumatică tangențială a unui obiect contondent dur – pumn, picior, baston de cauciuc.

Prin urmare, acțiunile lui *Cotruța Anatoli* au fost încadrate juridic în baza art. 166¹ alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după semnele calificative – *"tortura, tratamentul inuman sau degradant, adică acțiunile intenționate, exprimate prin cauzarea unei dureri fizice, care reprezintă tratament inuman, de către o persoană care acționează cu titlu oficial, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane, acțiuni săvârșite de două persoane, prin folosirea instrumentelor speciale."*

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul în Procuratura de Circumscripție mun. Bălți, *Muntean Oxana*, prin care a solicitat, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului *Cotruța Anatolie*, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse – 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de asigurarea ordinii publice pe un termen de 5 ani.

3.1. În motivarea apelului a invocat că, sentința este una neîntemeiată și pasibilă anulării, iar pedeapsa stabilită inculpatului este una blândă, în raport cu consecințele produse urmare faptei infracționale.

A menționat că, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii comise de către inculpatul *Cotruța Anatolie* asupra mai multor persoane, cauzându-le intenționat dureri fizice, leziuni corporale, acesta a comis o infracțiune ce atentează la libertatea, cinstea și demnitatea persoanei.

A considerat că, pedeapsa stabilită sub formă de amendă, nu își va atinge scopul, iar inculpatul nu va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, astfel, pedeapsa stabilită este vădit neproportională celor comise de către inculpat.

Totodată, a considerat că, corectarea inculpatului, poate fi atinsă doar în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 mai 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului *Cotruța Anatoli*, a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale a vinovatului, corect și motivat a stabilit pedeapsa sub formă de amendă, luându-se în considerație și prevederile art. 10 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia legea penală care

înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Prin urmare, instanța a aplicat legea în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale, care prevedea o alternativă de pedepse și este mai blândă în raport cu legea în vigoare la momentul examinării cauzei.

Inculpatul Cotruța Anatoli a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 1661 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 8 ani, sau cu amendă în mărime de la 1350 la 1600 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani (în redacția Legii nr. 157 din 26.07.2018, în vigoare 14.10.2018).

În sensul dat, instanța de apel ținând cont de circumstanțele stabilite pe caz, de faptul că inculpatul nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral și a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și se căiește sincer, pe cauză lipsesc pretenții din partea victimelor, a considerat că prima instanță corect a identificat pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitatea legată de asigurarea ordinii publice pe un termen de 5/cinci/ ani, fiind respectate prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod penal, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, iar temei de agravare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-a stabilit.

Au fost respinse afirmațiile invocate de procuror în apel precum că, corectarea inculpatului poate fi atinsă doar în cazul aplicării pedepsei sub forma de închisoare, instanța de apel apreciindu-se ca fiind declarative în circumstanțele stabilite pe caz, întrucât inculpatul este la prima abatere penală, se căiește în faptele comise.

Împrejurările stabilite pe caz cu referire la inculpat, au permis instanței de apel de a concluziona că în speță lipsesc temeiuri de agravare a pedepsei penale stabilite inculpatului de către prima instanță.

5. Nefiind de acord cu soluția emisă de instanța de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Prisacari Lilia*, a declarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În motivarea recursului declarat, procurorul a menționat că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de Cotruța Anatoli asupra mai multor persoane, cauzându-le intenționat dureri fizice, precum și leziuni corporale, infracțiune ce atentează la libertatea, cinstea și demnitatea persoanei, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru viața și

sănătatea a acestor persoane, natura și gravitatea rezultatului produs, în consecință fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă sub formă de amendă.

La fel a invocat că, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, fapta fiind săvârșită cu intenție directă și care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă.

Astfel, *Cotruța Anatoli* fără careva temeii și necesitate, intenționat, în mod ilegal a maltratat mai multe persoane, cauzându-le multiple lovituri cu pumnii și bastonul din dotare în diferite regiuni ale corpului, ca rezultat părților vătămate fiindu-le cauzate dureri fizice, dintre care uneia, conform Raportului de expertiză nr. 201810D0140 din 10.05.2018, fiindu-i cauzate vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze pe față, membre și regiunea lombară.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Prisacari Lilia*, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Cotruța Anatoli*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și s-a dispus rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea deciziei a menționat că, din conținutul recursului declarat de către procuror, se atestă că acesta a indicat în calitate de temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aspectul menționat supra, a constatat că, aceasta, la examinarea apelului declarat de către partea acuzării, nu a respectat întru totul prevederile art. art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar în rezultat a admis erori de drept care au afectat hotărârea pronunțată.

Prin urmare, motivarea deciziei instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului nu conține argumente convingătoare pe care se întemeiază soluția pronunțată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

A menționat instanța de recurs că, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, a constatat instanța de recurs că, prin sentință,

Cotruța Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de **1200** unități convenționale, ceea ce constituie **60 000** lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitatea legată de asigurarea ordinii publice pe un termen de **5** ani.

La fel, a conchis că, la data comiterii infracțiunii - 02 aprilie 2018, art. 166/1 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, prevedea în calitate de pedeapsă: *închisoare de la 3 la 8 ani sau amendă în mărime de la 1350 la 1600 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.*

Ulterior, prin Legea pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 157 din 26.07.2018 (în vigoare din 14.10.2018), la articolul 166/1 Cod penal, în sancțiunea alineatului (2), textul „*sau cu amendă în mărime de la 1350 la 1600 de unități convenționale, în ambele cazuri*” - a fost exclus.

Cu referire la caz, instanța de recurs a constatat că, în cererea de apel a procurorului a fost invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță sub aspectul că instanțele nu au ținut cont de gradul sporit de prejudiciabilitate al faptelor săvârșite de către inculpat.

Astfel, analizând decizia supusă recursului, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor avansate de partea acuzării, motivând superficial soluția emisă, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

Instanța de recurs a stabilit că, deși judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, inculpatul urmând a beneficia de reducerea pedepsei potrivit regulilor stabilite la art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, totuși instanțele de fond nu au dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, stabilind o pedeapsă cu amendă ce este disproporțională faptei comise și care nu va duce la restabilirea echității sociale.

Din considerentele expuse, instanța de recurs a conchis că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, s-a admis apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, *Muntean Oxana*, casată sentința în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cotruța Anatoli, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, în baza acestei

Legi și conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă pe un termen de - **2** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de asigurarea ordinii publice pe un termen de **5** ani.

În temeiul art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de - **2** ani, stabilită în privința lui *Cotruța Anatoli*, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de - **2** ani și în privința acestuia s-a instituit obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent.

7.1 În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel, a ajuns la concluzia legalității sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului *Cotruța Anatoli* în baza art. 166¹ alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi - *"tortura, tratamentul inuman sau degradant, adică acțiunile intenționate, exprimate prin cauzarea unei dureri fizice, care reprezintă tratament inuman, de către o persoană care acționează cu titlu oficial, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane, acțiuni săvârșite de două persoane, prin folosirea instrumentelor speciale"*, dar a concluzionat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă.

În contextul celor reținute, instanța de apel a conchis că, pedeapsa sub formă de amendă, stabilită lui *Cotruța Anatoli* prin sentință, este una prea blândă în raport cu cumulumul circumstanțelor ce vizează gravitatea faptei săvârșite și personalitatea făptuitorului.

Or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, a fost comisă cu intenție, a atentat la relațiile sociale multiple, cum ar fi: siguranța și bunăstarea, integritatea fizică și psihică cât și demnitatea și onoarea persoanei.

Astfel, instanța de apel a precizat că, scopul pedepsei penale este orientat spre restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Pedeapsa urmând a fi stabilită infractorului pentru ca, pe această cale, să se obțină abandonarea oricărei intenții de a comite o infracțiune și, în cele din urmă reeducarea lui în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, ținând cont de natura infracțiunii săvârșite de către *Cotruța Anatoli*, de circumstanțele cauzei și a persoanei infractorului, inclusiv avându-se în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, precum și după consumarea acesteia, în timpul judecății, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoarea de către inculpatul *Cotruța Anatoli*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, circumstanțele cauzei, îndeplinesc condițiile de aplicare a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei penale conform art. 90 Cod penal.

8. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, *Lisnic Elena*, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cotruța Anatoli, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, la **2** ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de asigurarea ordinii publice pe un termen de **5** ani.

8.1 În motivarea recursului a menționat că, temei pentru recurs, servesc prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia.

Instanța de apel, eronat, a aplicat în privința inculpatului, dispozițiile art. 90 Cod penal, și acest fapt nu va conduce la corectarea și reeducarea acestuia, inclusiv, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Partea acuzării menționează că, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, precum și în ce mod vinovatul își apreciază fapta social periculoasă și anume: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, susține că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, Statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Consideră că, în privința inculpatului *Cotruța Anatoli*, este echitabilă doar stabilirea unei pedepse – **2** ani închisoare, cu executarea reală, cu excluderea art. 90 Cod penal.

Prin urmare, conchide că, instanța de apel nu a clarificat obiectiv, în comparație cu prima instanță, corectitudinea stabilirii pedepsei inculpatului, adoptând o decizie nemotivată în această latură.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal concluzionează

că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul recursului, se atestă invocarea de către recurent a temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume, 6) *instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția 10) și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, Colegiul penal reține că, în speță nu se contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, în esență criticile recurentului rezumându-se asupra aprecierii de către instanța de apel a circumstanțelor cauzei care au determinat concluzii neîntemeiate privind posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că, motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile de drept invocate.

Este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă Colegiul penal constată că, aceste alegații sunt vădit neîntemeiate întrucât, instanța de apel, a dat răspuns la toate argumentele esențiale formulate de partea acuzării în cererea de apel, soluției de respingere a apelului declarat de procuror fiind complet motivată și argumentată.

În acest sens, se apreciază că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept, ceea ce denotă că, în privința lui *Cotruța Anatoli*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, just, i-a fost stabilită pedeapsă pe un termen - **2** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de asigurarea ordinii publice pe un termen - **5** ani și în temeiul art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune - **2** ani, cu obligația acestuia de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent.

La fel, Colegiul penal menționează că, argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal menționează că, la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, or, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76-77, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1), art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, totodată la caz ținându-se cont și de prevederile alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat, or conform art. 61 alin. (2) Cod procedură penală „*executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate*”. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acea categorie de pedeapsă, și mărime care ar fi cea mai eficientă pentru atingerea scopului Legii.

Astfel, se atestă că în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f. d. 56), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, se pedepsește cu închisoare de la **3** la **8** ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la **5** la **10** ani, iar cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se stabilesc noi limite, de la **2** la **5** ani și **4** luni închisoare.

Astfel, instanța de apel, i-a stabilit lui *Cotruța Anatoli* o pedeapsă - **2** ani închisoare și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de asigurarea ordinii publice pe un termen - **5** ani.

În acest sens, Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a stabilit lui *Cotruța Anatoli* pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen - **2** ani, termenul stabilit încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar în temeiul art. 90 alin. (1), (6) Cod penal s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de - **2** ani și în privința acestuia s-a instituit obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, care va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal specifică faptul că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a se corecta fără a fi izolat de societate.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.*

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, constituie infracțiune gravă, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat și a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, careva circumstanțe agravante nu au fost reținute, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, atestându-se că corectarea și reeducarea fiind posibilă fără izolarea de societate.

Totodată, este important de evidențiat că, asupra inculpatului planează pedeapsa cu închisoare, iar orice acțiuni ilegale comise de către acesta în perioada de probațiune, vor fi monitorizate de către organul care exercită controlul executării pedepsei suspendate

condiționat.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temeinicia intervenției în hotărârile contestate, or, instanța de apel și-a motivat complet și întemeiat soluția emisă, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului *Cotruța Anatoli*, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că, instanța de apel, eronat a aplicat în privința inculpatului dispozițiile art. 90 Cod penal, și nu va atinge scopul corectării și reeducării acestuia, or, motivarea expusă în decizia contestată, este una bine argumentată, care planează în mod evident asupra obiectivității stabilirii în privința inculpatului a pedepsei cu suspendarea condiționată.

La caz, este pertinentă și practica Curții Europene a Drepturilor Omului și anume prevederile pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care se statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia adoptată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, *Lisnic Elena*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Cotruța Anatoli xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Catan Liliana

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Guzun Ion